

Lá thư VÔ VI

(TIẾNG NÓI CỦA BẠN ĐẠO VÔ VI NĂM CHÂU)

TIN TỨC TIN TỨC TIN TỨC

I. ĐẠI HỘI LỤC TỬ KHAI MINH

Từ ngày 3 đến 5 tháng 7 tại Las Vegas, đã diễn ra rất sôi động với sự tham dự của hơn 500 bạn đạo. Nhiều vấn đề, thắc mắc đã được giải quyết và bạn đạo đã nhiều lần không cầm được nước mắt (xin xem phần phóng sự).

Ban tổ chức liên hội AHVV Texas xin thành tâm tạ quý bạn đạo bốn phương đã hết lòng giúp đỡ bằng mọi cách để cho Đại Hội có được kết quả như ý. Ban tổ chức sau khi kết toán và nhận thấy số tiền chi tiêu cho Đại Hội còn dư được \$1,647.32 Mỹ Kim. Ban tổ chức kính xin được gửi tặng số tiền trên đến 3 thiện viện: Nhân Hòa, Vĩnh Kiên và Qui Thức để cho tất cả quý bạn đạo được trọn phần công quả.

Trước khi bề mặt Đại Hội, Thầy và bạn đạo đã giúp vào 3 quỹ T/V: Vĩnh Kiên (\$980), Nhân Hòa (\$800) và Qui Thức (\$783).

II. BAN ĐẠO MONTREAL

Đã noãn tất 10 ngày sống chung cùng Thầy tại một tu viện ngoại ô Montréal từ ngày 9 đến 18 tháng 7.

III. BAN ĐẠO HOA KỲ

Các khóa sống chung và tịnh khẩu cùng Thầy tại Hoa Kỳ sẽ được tổ chức như sau:

1. Tại T/V Nhân Hòa (2 tuần) từ đầu tháng 9/87. Bạn đạo muốn tham dự xin liên lạc với huynh quản lý T/V Trần Đình Long để biết thêm chi tiết chương trình:

T/V Nhân Hòa
4104 Goldsby St.
Olympia, WA 98507
Tel: (206) 357-5675

2. Tại T/V Vĩnh Kiên (4 tuần) dự trữ 3 khóa như sau:

* Khóa 7 Vĩnh Kiên: từ tối 18 đến trưa 26/9/87

* Khóa 8 Vĩnh Kiên: từ chiều 26 tháng 9 đến trưa 03/10/87

* Khóa 9 Vĩnh Kiên: từ chiều 03 tháng 10 đến trưa 10/10/87

Bạn đạo tham dự xin điền vào phiếu ghi danh (có đăng trong số báo này) và gửi về địa chỉ Hội:

Hội Ai Hữu Vô Vi Hoa Kỳ
P.O. Box 2522
Garden Grove, CA 92642

Đơn xin mỗi khóa sẽ được sắp xếp theo thứ tự ngày nhận được phiếu ghi danh. Việc sắp xếp các khóa sẽ được chuyển lên huynh Nguyễn Thái Hưng để sắp xếp và thông báo đến các bạn đạo.

Xin giúp quỹ ẩm thực và T/V \$100 Mỹ Kim (chi phiếu đính kèm xin để Vô Vi Friendship Association).

Xin các bạn đạo cố gắng thiện và niệm Phật để chuẩn bị trước khi tham dự.

IV. BẢNG ĐẠI HỘI

* Video: 8 cuốn

* Cassette: 12 cuốn

Ngoài ra, phần băng cassette còn có: Thầy viếng thăm T/Đ Tây Đức (2 cuốn) và Thầy giảng tại Gian (2 cuốn). Bạn đạo cần xin liên lạc về Hội.

V. NHÀ IN VÔ VI

Vừa tái bản cuốn "Tu Chứa Em".

Tập tài liệu "Kinh nghiệm và ảnh hưởng của huynh Hoàng Sonny" (12 trang) vừa in xong. Ban đạo cần xin liên lạc về Hội. (Ban Phân Phối)

VI. TỔNG HỘI AHVV HOA KỲ

Trong dịp Đại Hội cả 3 ứng cử viên đã được đề cử làm Hội Trưởng cho nhiệm kỳ 1988-1990 và được biểu quyết tại chỗ. Tuy nhiên trên pháp lý chỉ có 1 Hội Trưởng (huynh Lê Văn Lạc đảm trách). Trưởng ban tổ chức bầu cử sau khi tham khảo đã xin Đại Hội thông qua đề đổi tên thành Tổng Hội AHVV Hoa Kỳ và bắt đầu làm việc ngay, thay vì đợi đến năm 1988. Việc phân nhiệm của 3 Hội Trưởng như sau:

1. Pháp lý, tài chánh và nhà in
Vô Vi: huynh Lê Văn Lạc (Tinh)
  2. Hành chánh, tổ chức và ngoại giao: huynh Bùi Ngọc Lâm (Khí)
  3. Tu đạo và Thiên viên: huynh Nguyễn Thái Hưng (Thần)
- Các thành viên liên hệ đang được mời để tham gia vào Ban Chấp Hành, để phục vụ ban đạo và phát huy đạo pháp.

VII. VÔ VI CHO NGƯỜI NGOẠI QUỐC

Ngày 24 tháng 7, bác sĩ Hoàng Văn Đức đã thuyết trình về đề tài "Tâm Thân Miễn Dịch" cho Hội các tâm lý gia tại Los Angeles, đã phát tài liệu và giải thích ích lợi về niệm Nam Mô A Di Đà Phật, soi hõn và chiếu minh cho thỉnh giả.

TÂM ƠI!

Hai không hợp lại số tám Ơi!
Thế hiện nơi nơi rõ lý Trời
Qui nhứt cần khôn hõn bất diệt
Hai không trong ngã ý thanh lời

Bê

BÁO CÁO TÀI CHÁNH

Tháng 6

QUỸ KINH SÁCH

THU: \$2,250.00

CHI:

. Chi phí in	\$ 325.02
. Bưu phí	240.31
. Băng cassette	1,230.00
. Giúp ty nạn	410.00
. Điện thoại	23.43
. Điện, gaz, rác	85.15
. Mướn nhà in	552.00
. Thuế	25.00

QUỸ THIÊN VIÊN

THU: \$365.00

CHI:

. Thực phẩm	\$ 17.84
. Điện thoại	33.95
. Điện, gaz, nước	193.49
. Trả nợ ban đạo	2,500.00

Tiền bạc như phần thố
Ăn nghĩa tự thiên kim

LSH

CƯỚC THỦ LƯỚNG HOÀN

Cước thủ lưỡng hoàn chuyên thực thi
Chờ cho hội đủ chốn duyên thi
Đặt võ trủng chỗ lã thi đầu
Lỡ lỡ không lo lãnh bạc ghi

LIÊN HOÀN CƯỚC

Chọn xong quĩ đạo đả thông huyền
Đếm bạc đặt võ tự vượt xuyên
Trúng đích 4 lần ta tự đặt
Ít nhiều trúng được giữ tâm yên

Bê

Tháng 7, 1987

Las Vegas ngày 3 tháng 7 năm 1987

Thưa các bạn,

Hôm nay cũng là một duyên lành của Đại Hội kỳ 6, do tất cả anh em bạn đạo ở Texas đã nôm nức muốn tổ chức một Đại Hội, để có cơ hội cùng huynh đệ tương hợp tương giao trong chu trình học hỏi của đạo pháp. Dù nhiều hay ít, ở khắp năm châu, kể nhiều người ít cũng gặt hái được một phần, để mong rằng có Đại Hội, để ta đóng góp lời nói của ta, trong sự thành thật của chơn tâm. Nhìn lại chính diện của cá nhân mà giải tất cả nghiệp tâm sẵn có. Các bạn đã tu thiền, đã nghe qua những lời thuyết giảng bao nhiêu năm, các bạn đã thốn thức trong lòng, tôi ước mong làm sao tôi là Thầy Tám, tôi phải hành khổ, tôi phải học khổ, tôi phải nhìn nhục, trong chu trình tiên hóa, tôi phải có sự hiện diện của tôi khắp các nơi cần khôn vũ trụ như Thầy Tám đã và đang thực hành. Đó là nền hạnh phúc, hãnh diện trong chơn tâm của các bạn, các bạn mới thấy rõ ràng ta đến đây làm gì đây? Đến đây vốn vẹn chỉ có nhìn nhục, nhẫn hòa. Ngày hôm nay các bạn bước vào con đường tu là nhìn nhục và nhẫn hòa, các bạn mới nhìn lại chữ Tiên, chữ Phật đã thành công trong nhìn nhục. Cũng nhìn sự thành công của những vị tiên bối đi trước, chúng ta càng hổ thẹn, vì sao? Đã có Phật có Tiên hỗ trợ mà còn hổ thẹn cái gì? Hổ thẹn là chúng ta không đi như Ngài, không chịu hành như Ngài, không chịu tự phá mê, phá chấp và không chịu lột mặt nạ giả tạm này đi, để giữ cái chơn tâm, linh quang sẵn có. Điểm linh quang của các bạn là vô hình, vô tướng; không phải ông già, không phải người trẻ, không phải cái xác thân gỗ ghè này; nhưng mà nó nguyên thục tròn đầy trong sự thanh nhẹ. Tuy chúng ta ôm cái thể xác nặng nề, nhưng mà nghe sự thanh nhẹ, nhìn sự thanh nhẹ, chúng ta thấy rằng, muốn tức khắc nhảy vào đó, nhưng mà điều kiện phải có.

Ngày hôm nay các bạn đã mang điều kiện giáng lâm xuống thế gian là cái thể xác này, trong đó nó bao gồm tham, sân, si, hi, nộ, ái, ố, dục, nó đang kiểm soát tâm linh của các bạn. Các bạn biết, muốn thức thách một người khác mà chưa dám thách thức mình, cho nên chúng ta phải tu. Tu để tìm ai? Tu để tìm ra tôi, chánh diện của tôi là ai?

Cho nên đã có cái nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật, để cho mọi người tìm thấy chân động lực của cả căn khôn vũ trụ đang kêu gọi mọi người. Ánh đèn đang chiếu rọi tôi đây, chân động lực nó cũng làm cho các bạn chóa mắt, hướng hồ gì tử quang, thanh quang của Thượng Đế. Các bạn nhìn mà không bao giờ thấy vì nó quá nhanh. Chân động lực nó kêu gọi không giờ phút khắc nào ngưng nghỉ, đưa vào tâm thức của các bạn, để các bạn sớm thấy rõ chơn tướng của các bạn là không. Các bạn muốn gần Thượng Đế, các bạn phải không, bỏ nghiệp tâm, bỏ sự mê chấp, thì hồn các bạn tự nhiên lâng lâng nơi ba giới. Nơi đó mới là nơi học đạo, nơi đó mới là nơi vô cùng, nơi đó chúng ta mới tiệm tăng một kho hạnh phúc sẵn có.

Ngày hôm nay ở nhân gian sơ sơ, bọn Vô Vi, kêu bằng bọn người tu Vô Vi đã có sẵn một sự phát tâm vĩ đại. Như một nhóm người anh em Texas đâu có bao nhiêu, mà hồ lên mọi người đều ứng, cái phát tâm đó là vàng, là ngọc, là của cải vô cùng, mà về đây để dự Đại Hội tụng tụng trong dịp Tết của nội tâm, huynh đệ tha thứ và thương yêu, tay bắt mặt mừng. Hỡi, nếu chúng ta thức tâm giải nghiệp tâm

rồi thì lúc đó, chúng ta sẽ ở đâu? Chắc hẳn những người trí thức sẽ thấy, vui lắm. Sự mong muốn của những người cách mạng tại thế cũng mong muốn có những sự đó. Cố làm sao xóa bỏ, anh em ngồi chung, không có sự đi biệt, không tà chả có chơn, chỉ có tha thứ và thương yêu. Ôm lấy sự sống của Thượng Đế mà quên hành như Thượng Đế. Mọi người đều ôm cái nguyên khí để sống, để đi đứng, nằm ngồi, để cãi vã, nhưng mà không sống bằng mãnh lực của Thượng Đế, rất tiếc, thiếu vui tạo buồn. Vui ít buồn nhiều để làm gì đó các bạn? Để tạo khổ, tạo nghiệp. Rồi than với ai? Chính các bạn đã buộc bạn rồi, bạn than với ai? Rồi bạn phải mở ra, ta không cần than với ai, ta vui với ta là đủ rồi. Các bạn biết vui với các bạn là các bạn sẽ đem tất cả mọi người trở về với chơn giác sẵn có của Trời Phật. Một người phải thực hành, lý thuyết không đi đến đâu, nhìn với cặp mắt phàm: Ô! Cái đó kỳ quá, lạ quá, thất lễ quá, nhưng nó nằm ở trong chân lý. Xác của các bạn là chân lý đó các bạn. Các bạn đâu có thấy cái xác của các bạn là chân lý đâu? Vậy chú cái tham, sân, si, hi, nô, ái, ô, dục của ông Phật giảng ở đâu ra, từ trong cái xác tà trước mà ra, rồi hướng về thanh nhẹ mới chuyển thức quang minh, mới kêu bằng độ đời dẫn tiến.

Ngày hôm nay chúng ta có cái pháp khứ trước lưu thanh. Trước là gì? Là tà, là chứng minh các bạn học pháp này là từ tà, mà giải tà đi mới thanh. Chớ các bạn nhìn người ta là tà là trật rồi. Không có đúng. Nhìn các bạn là tà, các bạn mới thật sự tiến. Ôm một xác phàm ô trước, mà không hiểu giá trị của sự ô trước, sanh ra tâm bệnh. Cho nên chúng ta ngày hôm nay tu Vô Vi vậy chúng ta thấy tràn đầy tâm bệnh từ nhiều kiếp, không phải một kiếp, không phải mới sớm mai này. Nhiều kiếp rồi. Lăn lăn la la tự đắc, rồi hòa trong tự đắc thành độc tài, không chế lấy mình, buộc lấy mình mà không hay, rồi muốn độ tha, độ cái gì? Ta độ cho ta chưa được, độ ai? Ông Thích Ca không độ được ai hết, ông ra ngoài rừng, ông từ độ mới nghiên ngẫm làm một việc cho tất cả mọi việc. Nếu ông thành công thì những người có cặp mắt và có trí thức sẽ thành công; chớ chúng ta có cặp mắt, có trí thức phán xét, có trí, có ý chúng ta mới đi con đường đó. Chúng ta không còn nuôi dưỡng sự mê chấp, chúng ta không còn bị kẹt trong chỗ uân khúc không giá trị. Mở tâm ra. Cho nên ngày Tết Vô Vi mọi người về đây, mở tâm ra, thương yêu, tha thứ. Niệm Phật để làm gì? Để hiểu rõ cái chấn động lực trong tâm thức của chúng ta nó tiến đến đâu. Mà chấn động lực tâm thức của chúng ta với căn khôn vũ trụ là một. Nếu càng ngày càng niệm, càng niệm tới thượng niệm, vô biệt niệm, niệm tới trung tim bộ đầu hòa với trung tim sinh lực của căn khôn vũ trụ, thì các bạn nhìn đâu đều là sự thương yêu cởi mở, đều là sự phụ của các bạn, cái bàn cái ghế cũng thầy của các bạn, bông cỏ cũng là thầy của các bạn. Nó đang tiến hóa trong trật tự, mà chính mình đã mất trật tự mà không chịu học, thấy rõ chưa? Cho nên chúng ta về đây để làm gì? Để học lại cái trật tự, trật tự của sự thanh cao, trật tự của sự cởi mở, trật tự của đời đời bất diệt. Các bạn Texas rất gan, dám họp tại chỗ động loạn nhất trần gian, cờ bạc, đi điếm, đủ thứ hết, nhưng mà đem cái thanh tịnh tới đây để đo thử có thật sự thanh tịnh chưa, hay là cái miệng nói leo leo rồi tự gạt mình.

Cho nên ngày hôm nay bạn đạo Texas đã ra một đề tài rất quan trọng cho mọi người, hồi nào giờ che dấu sự thật, bây giờ sự thật phải lộ ra, để mà sửa, để mà tiến. Cho nên chúng ta thấy điều này

là điều may mắn cho tất cả mọi người. Đã nắm được cái pháp, bước vào chỗ thử thách này không cần phải đợi truyền sư hay là pháp sư tới chỉ cho chúng ta bao nhiêu kiếp trước. Mà ngay kiếp này chúng ta thấy có chút xiú mà thử rồi, chúng ta cũng chịu không nổi, chúng ta phải lui về tu nữa, chúng ta mới thấy rằng sự nhin nhục là quan trọng. Chư Tiên chư Phật đã nhin nhục thành công, ngày nay chúng ta chỉ nhin nhục là chúng ta sẽ đi đến tới đó. Cho nên kêu ở nhà tu, đóng khung một chỗ, mà không hiểu cái gì hết, ra tới đời là chấp là mê. Chấp một cái là bụi, cứ trần nhiễm trần, bụi nó bám vào tâm. Mê một cái cũng là trần nhiễm vào tâm. Mà không chấp không mê vậy thì lúc nào cũng như pha lê bình bát, không có gì đáng lo, không có gì đáng ngại. Của Trời bao la, tâm thức lớn rộng, thường yêu hóa giải, không có gì bận lòng. Cho nên hôm nay tôi vẽ đây, các bạn nhìn tôi, thấy tôi vui, thấy tôi trẻ lại. Có nhiều người nói tôi trẻ lại, vui, khỏe. Cái vui khỏe của tôi ở đâu mà có? Như các bạn thấy cái thuyền nan đang trôi giữa biển cả, bị biết nhiều sóng đập gió vui nhưng mà nó vẫn còn nguyên. Mà khi nó còn nguyên đó là lúc hồi sinh rồi. Qua mấy năm các bạn thấy tôi bị nhồi nhiều, các bạn khóc vì tôi, thương tôi, nhưng mà công nghiệp của Việt Nam còn bị nhồi nặng hơn tôi nữa, tôi phải hòa tan trong công nghiệp đó, cho đến lúc tôi không cầm được nước mắt, tôi cũng phải chấp nhận ở trong cảnh đó. Tôi sống trong sự đau khổ đó, tôi hòa tan trong sự đau khổ đó, tôi mới nuôi dưỡng được đấng chí của tôi, tôi mới có cơ hội hồi sinh. Tôi đã trị được căn bệnh tâm bệnh của tôi, tâm bệnh thù ghét, tâm bệnh giận hờn, tâm bệnh tri tri, nhờ tôi thực hiện cái Nam Mô A Di Đà Phật. Tôi đã thấy giá trị quý không. Tôi mới biết vào thêm đó, sanh hoạt đời đời trong 3 cõi để học hỏi trong chu trình tiến hóa. Cái bệnh của người thế gian chưa bước lên tầng số đó, vẫn ôm bệnh trong tâm. Ráng tu đi để trị bệnh, ráng chấp nhận sự nhồi quả, lây oán làm ân, tất cả đều độ ta tiến, ta không có khả năng gì hết. Cái áo tôi đang mặc, lời nói tôi đang nói đâu phải khi không tôi có được. Những món ăn, những thức ăn trợ tôi có khi tôi có cơm ăn tôi mới có tiền. Thì nguyên lý của căn khôn vũ trụ đã hỗ trợ cho tôi, đó là khoa học huyền bí. Khoa học huyền bí đã làm cho tôi đồn đảo tâm thức thanh nhẹ, bình thản, vui tươi, hòa hợp, trắng ra trắng, đen ra đen, không có gì lẫn lộn. Cho nên phải bước vào điển giới mới thấy rõ cái khoa học huyền bí Phật Pháp. Khi các bạn bước vào Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì các bạn mới thấy rõ vô cùng, mỗi phút mỗi giây, mỗi sự suy nghĩ nó khác nhau, nó cởi mở tâm thức của các bạn, các bạn mới thấy rằng cái khối óc con người là vô cùng giá trị. Rồi đây các bạn sẽ xuống Casino các bạn nhòm, lấy khối óc đi so thử coi tại sao họ tính một cách tinh vi như vậy. Họ đem luật Trời xuống thế gian, đánh đi đánh lại mình cũng thua hết, mà bà con ở đây làm ăn sân si giận hờn, rớt cuộc cũng phải qui không mới ra đi được, luật Trời có trước luật đời.

Cho nên ngày hôm nay chúng ta đến đây là học thi, thử thách để thấy rõ những chuyện người ta nói và người ta không làm, và chúng ta làm rồi chúng ta mới nói. Hai đường lối khác và rõ rệt hơn. Người tu đạo luôn luôn kỵ, sợ những chỗ này, nhưng mà muốn phát tâm cứu đời. Sợ kiếm tiền, nhưng mà muốn có tiền để cứu đời. Nó mâu thuẫn lấy chính mình. Không biết cái kỹ thuật kiếm tiền ra sao? Tôi muốn có tiền để cứu đời, té ra phải gạt mình không? Phải làm, mọi người phải làm việc, lục căn lục trần phải làm việc,

phải phục vụ. Nếu chúng ta không cho nó học, cho nó phục vụ thì nó trở nên lười biếng. Một khối lười biếng thì chủ nhân ông cũng điên luôn, cho nên tôi chủ trương mọi người, có lớn tuổi, không có làm việc cũng phải đi học. Phục vụ chúng sanh trả cái ơn của chúng sanh, có cái áo lạnh mặc, có miếng cơm ăn, mặc nó người ta phải trả, mà chúng ta không làm lấy gì trả? Cho nên cái tinh thần Vô Vi là đời đạo song tu. Nhiều bạn tu rồi, nói thôi tôi tu rồi tôi đóng cửa, tôi không cần tiếp xúc ai, tôi cao hơn hết, mấy người đó thấp, không cần thiết gặp tôi. Nhưng mà cái hạnh đó không phải hạnh Bồ Tát. Muốn thấy hạnh Bồ Tát thì thấy buổi cơm ăn của các bạn, cọng rau nó cũng là hạnh Bồ Tát rồi, nó hy sinh cho mình ăn no để nó được tiến hóa, thì chúng ta muốn làm một vị Bồ Tát, chúng ta không hy sinh làm sao có, ở tương lai không có. Chúng ta nói ta cao hơn hết, tôi hay hơn hết, tôi không tiếp xúc những người đó, rồi chúng nào tôi mới tiến hóa được. Cho nên họ tu ngược lại mà thôi, rốt cuộc không đi đến đâu. Còn cái nhóm Vô Vi này, thấy nó lười thôi vậy, nhưng mà nó chịu thực hành, nó sẽ đạt, rồi nó sẽ cống hiến từ mọi khía cạnh cho mọi người đi trở về nguồn cội. Các loại xe từ Los đi cũng về tới Las Vegas, chứ đừng nói cái Toyota qua không nổi sa mạc. Đi nổi, xe Mỹ cũng vậy. Nhưng mà chịu đi hay không.

Ngày hôm nay các bạn lặn lội tới đây, các bạn chịu đi, để học hỏi, để có cơ duyên trao đổi học hỏi trong chu trình tiến hóa, để thấy giá trị nhân hòa, thấy nguyên lý của Nam Mô A Di Đà Phật và chiêm ngưỡng cái chân động lực của cần khôn vũ trụ đang phục vụ chúng sanh. Vô song bạc các bạn thấy có cái bàn roulette đó, các bạn thấy cái hòn bi nó chạy rào rào vậy chứ nó mạnh hơn các bạn nhiều. Các bạn có xung gì thì xung, chứ nó vẫn mạnh hơn. Cho nên chân động là quan trọng. Tôi có câu nói: "Tiếng gọi tình yêu của Nam Mai không bằng tiếng kêu của hòn bi roulette". Vì cái chân động lực đó không ngừng nghỉ, còn tiếng gọi tình yêu của Nam Mai có một chút hà. Còn cái kia nó rào một cái là người ta chạy tới, bao nhiêu người chung vô, tìm hiểu không ra, chỉ biết ăn thua tiền bạc mà không biết cái nguyên lý của 36 ngôi sao Thiên Cương, mà thế gian đâm ra thù nghịch với nhau thành ra 72 ngôi sao Địa Sát. Ăn thua, cho nên giữa bạn đạo và bạn đạo, khi nói chơn lý đều có 36 ngôi sao Thiên Cương ứng chiếu nó mới sáng suốt, mà đem ra tranh chấp nó là Địa Sát, kêu là tranh cãi.

Cho nên luật của cần khôn vũ trụ nằm ở đó, nhưng mà người ta chơi cờ bạc từ bao nhiêu năm nay, người ta không hiểu luật Âm Dương nằm ở trong đó. Đứng nhìn đi, rồi nghiên ngẫm đi, nó có vị trí của nó hết, hỏi chỗ Casino nó đánh chúng ta hay chúng ta đi đánh Casino. Chúng ta đi đánh Casino thì chúng ta phải chịu thiệt thòi, ra quân thì phải thiệt thòi thấy rõ chưa? Nó đâu có tới nhà nó rủ ta đánh đâu? Ta đi đánh nó mà. Ta anh hùng ta đánh nó mà, ta đánh nó mà ta không hiểu nó thì không bao giờ thắng nó. Diệt địch phải hiểu địch mới thắng địch. Một trận chiến cho các bạn học. Còn các bạn muốn diệt nghiệp trong tâm bạn, các bạn phải thấu đạo cái nghiệp của các bạn mới diệt nó được. Chớ đừng có nói giải dứt nghiệp tâm cho tôi, đâu có ông bà nào có tài năng giải nghiệp tâm. Nó làm sự khúc mắc của nó, nó phải gỡ nó mới tiến. Nếu người ta giải được nghiệp tâm thì mây ống Tiên giải nghiệp tâm cho Thích Ca, thì Thích Ca đâu phải ra rừng tu để làm gì? Các bạn thấy không, rầy đây tâm bệnh vì tự trói buộc lấy mình mà thôi. Cho nên ngày hôm nay chúng ta ý thức rồi, ta vui lên. Tôi có kỹ thuật tháo gỡ nghiệp tâm tôi

thì tôi sẽ qui không. Qui không là của đời đời và tôi ăn không hết. Người tham mới thấy mình nghèo, người không tham nó lại giàu mãi mãi. Tôi xuống sông bạc tôi không đánh bài là tôi ăn tiền rồi, mà xuống sông bạc tôi đánh bài thì tôi phải chịu ăn thua, thấy rõ chưa? Cho nên cái trường đời rút ngắn thì các bạn cứ ý thức tất cả những sự tận tiên và những khối óc thông minh đi vô casino, chú không phải là tôi ngu muội, không đang hoang mà vô đây đi chơi, để giải trí. Họ giải trí vì cái gì? Buồn, sống một mình buồn, gia cang buồn, giới hạn chút đỉnh giải trí cho nó vui. Nghĩ người ta bỏ bạc tí ra sắm đủ thứ, mình đi coi cho nó đỡ con mắt rồi về phải lo làm lung, thành ra cái giải trí trường của họ bền và không bị suy sụp. Người chơi cũng là một năm một lần, cái cách tổ chức của người ta làm cho xã hội đều hòa. Cho nên đến đây các bạn học rất nhiều: kinh tế, chính trị, ăn, tu học. Người tu học thanh tịnh chừng nào mới thấy cái huyền vi của Trời Đất đã sắp đặt, cái thiên cơ tiên hóa không khác gì casino, hơn thua với nhau sanh ra chiến tranh, giết chóc nhau, tàn sát nhau, rồi mới hồi sinh. Thì sau cái thất bại là sự tiên hóa, cho nên người ta có câu nói: Thất bại là mẹ thành công là vậy.

Cho nên ngày vui Tết tôi có nói hơi nhiều, các bạn về đây nhìn tội, thấy tôi khỏe, vui với tôi trong một tâm thức cũng với tôi để tìm hiểu tất cả những gì chúng ta đã và đang có, những cái gì chúng ta nhìn được, ta thấy được, ta chuyển hóa được. Những cái gì đang ẩn tàng trong tâm ta, ta cố gắng vươn lên và để tận năng lực của chúng ta để khai thác sự sẵn có của chúng ta. Thì vui để học, vui để tiên. Cho nên ngày hôm nay là ngày vui đầu tiên của Đại Hội rồi đây tôi chắc rằng những bạn đạo ở Texas sẽ tổ chức những cái trò vui để giúp các bạn, rồi chính các bạn đó cũng mong mỗi năm có một cái Tết, không có thầy Tám, tôi cũng tổ chức tự nhiên, anh em cũng vẫn vui hòa còn đông người dự hơn có thầy Tám nữa. Quý biết là bao nhiêu. Thật sự cảm ơn Thượng Đế.

Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn

Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn

Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn

LSH

MINH TÂM

ROULETTE

Hôm nay vớt được ánh trăng vàng
Mừng quá ta đi ngâm hát vang
Lấp lánh sao khuya theo dõi bước
Dừng xem ta giấu ánh trăng vàng

Tam huê tụ đánh đặt ba nỏi
Hưởng thưởng qui y lại nhờ Trời
Trúng được bao nhiêu không bị động
Bình tâm giữ thẻ chẳng xa rời

Ta giấu trăng vàng trong áng mây
Ngờ đâu trăng sáng quá chùng hay
Sao tìm ra ánh trăng vàng khuyết
Ta vội nghiêng mình siêu xuất bay

Ngũ khí vận hành chuyển pháp thanh
Đặt theo trật tự vẫn đạt thành
Hai lần thay đổi theo đường lối
Chẳng kể ăn thua vẫn thực hành.

Trịnh Quang Thắng
Las Vegas, 4/7/87

Bê
Tháng 7, 1987

PHONG SỰ ĐẠI HỘI LỤC TỰ KHAI MINH 1987

Một lần nữa đại hội Vô Vi hải ngoại lại đến để đem yêu thương xóa bỏ hận thù. Với kỳ 6 này, đại hội Lục Tự Khai Minh đã giúp cho hơn năm trăm bạn đạo từ khắp nơi trên thế giới có cơ hội trực nghiệm lòng tham của mình trong ba ngày Tết Vô Vi 3, 4 và 5 tháng 7, 1987, tại trung tâm đồ bạc Las Vegas. Đi tìm thanh tịnh trong khung cảnh động loạn nhất trần gian này, bạn đạo Vô Vi hải ngoại đã tiến thêm một bước trên con đường trở về nguồn cội.

Thầy Tám và ban tổ chức đã đến khách sạn Sahara từ trước, riêng anh Trần Bá Trường và vài bạn đạo thuộc thiên đường Tử Thông đã có mặt tại đây từ 2 tuần trước. Trong tuần lễ trước Đại hội, có nhiều bạn đạo được gặp Thầy và giải quyết được nhiều vấn đề tu học. Có vài bạn được theo Thầy đánh roulette để tập niệm Phật (ưu đãi cho khách phương xa!). Mỗi sáng Thầy Tám vẫn thức sớm đi bộ, có hôm không ai biết Thầy ở đâu. Thầy thường đến nhiều chỗ khác nhau để chơi roulette. Rất nhiều người được Thầy cho tiền đánh bạc, thậm chí có người thua hết tiền, đến xin Thầy tiền ăn trưa.

Số lượng thanh điển được ban rải hết sức dồi dào cho chỗ đau khổ và động loạn này. Tuy nhiên, bao nhiêu phần hồn được cứu độ thì chỉ có Thầy Tám biết. Con người cô độc lang thang từ nơi này đến nơi nọ để tận độ vạn linh.

Sáng ngày 2/7/87: bạn đạo đến ngồi đợi trong phòng ghi danh thật là đông đảo. Ban chuyên vận đúng là làm việc đến phở râu. Tay bắt mắt mừng, vui kể sao cho siết. Thủ tục nhập trại giản dị nên tuy ồn ào xếp hàng chờ đợi, nhưng cũng không quá lâu. Kỹ thuật quản trị của Hoa Kỳ vẫn nổi tiếng hữu hiệu nhất thế giới.

Mỗi bạn đạo được phát một huy hiệu Lục Tự Khai Minh để gắn trên

áo khi vào cửa, trên xe cũng có huy hiệu dán vào kính xe nếu muốn.

Như thông lệ, buổi chiều có triển lãm kinh sách và hình các hoạt động Vô Vi. Trên các bàn triển lãm, hình Thầy và ông Dương Thiện Sinh chụp ở Đài Loan, hình Quan Âm màu chụp trên biển, tiểu thiên địa của Lục Tổ Huệ Năng được in rất đẹp. Phần kinh sách có cuốn Tu Chùa Em vừa tái bản, Thượng Đế Giảng Chơn Lý và một số kinh sách khác. Ngoài ra còn có áo Vô Vi và khăn quàng kỳ này in rất khéo, giá lại rẻ nên được chiêu mộ tận tình.

Buổi tối là phần giới thiệu bạn đạo các nơi. Từ Âu Châu thì bạn đạo Pháp đông nhất với độ mười người (trong số đó có 3 bạn người Pháp), vài bạn đạo từ Bỉ, Tây Đức. Từ Canada cũng vậy, chỉ độ mười người vì bạn đạo Canada sẽ gặp Thầy trong 10 ngày sống chung tại Montreal. Ở Mỹ thì từ Texas, ban tổ chức đã gần 30 người, các ban khác cũng đông đảo. Nhiều vị không thuộc Vô Vi cũng được mời đến như một số ca nhạc sĩ hảo tâm và một số các vị được hâm mộ khác. Tuy nhiên, số lượng lớn nhất vẫn là từ nam California (Los Angeles, Orange County, San Diego), rồi Bắc California (San Jose). Kế đó là vùng Tây Bắc Hoa Kỳ (Washington và Oregon) và Washington DC. Số còn lại rải rác từ khắp các tiểu bang kể cả Hawaii. Bạn đạo từ các thiên viện đều đến đông đủ. Đông nhất là Nhân Hòa, rồi Vĩ Kiên và Qui Thức.

Ngày 3/7/87: Đại hội bắt đầu lúc 8 giờ với buổi tĩnh tâm nghe băng Thầy Tám giảng. Trong băng thiên sáng nay, Thầy nhắc nhở tầm quan trọng của việc sửa tánh, đặc biệt là tánh tham lam. Nó là đầu mối của mọi thói hư tật xấu khác. Casino là một môi trường rất tốt để mọi người có cơ hội kiểm soát lòng tham của mình. Tối đây mà không đánh bạc là thắng lớn nhất. Ngoài ra, phải nhìn nhục thay vì

xưng danh đặc đạo. Phục vụ chớ dùng ché nhóm này, ghét nhóm kia. Cũng dùng chấp chày mặn (tứ bao năm nay đã ăn mặn), tà chơn (ta vốn là tà đang sửa ra chơn), cũng dùng rước diên ngoại xâm.

Khung cảnh trang nghiêm của phòng họp với các hàng chữ đỏ thật đẹp "Chào Mừng Đại Hội Lục Tự Khai Minh tại Las Vegas, Nevada, 1987" bằng ba thứ tiếng Việt, Pháp và Anh: bàn thờ với đĩa trái cây cùng những bình hoa huệ trắng tinh tạo một không khí ấm cúng cho những ngày Tết. Như Anh Trưởng đã nói ngày hôm trước, Thầy Tám chỉ tham dự như một vị khách, do đó không có bàn chủ tọa trên sân khấu. Anh Nguyễn Văn Liêm (Austin, Texas), xướng ngôn viên mời anh Trần Bá Trường (Houston) khai mạc Đại Hội. Anh Trưởng đã lên trước máy vi âm nói ít lời vẫn tắt khai mạc đại hội và sau đó mời Thầy Tám ban cho bạn đạo những lời êm dịu. Thầy Tám đã nhiệt liệt khen ngợi sự phát tâm của anh chị em Texas và lập lại các lời khuyên bảo Tỉnh Thương và Đạo Đức như thường lệ cho các hành giả đời đạo song tu: nhin nhục, nhân hòa, đứng chấp tà, tự đi, mở rộng tâm, niệm Phật, phục vụ v.v.. Thầy tỏ ý mừng là dịp Tết Vô Vi hàng năm từ nay không nhất thiết phải có mặt của Thầy nữa, thì rất dễ dàng cho bạn đạo. Thầy nói một câu dí dỏm: "Tiếng gọi tình yêu của Nam Mai, không bằng tiếng kêu của hòn bi Roulette"

Sau đó là phần chào mừng của đại biểu các nước. Anh Nguyễn Phương Yên (Montreal) đại diện bạn đạo Việt Nam đọc một bức thư xin cầu nguyện cho các bạn đạo quê nhà được thêm sức mạnh để vượt qua những khó khăn hiện tại. Kế đến anh Lê Văn Lạc (đại diện Mỹ), Vương Thanh Sơn (Canada), Nguyễn Hữu An (Úc Châu), Alain Canitrot (Pháp), Nguyễn Đức Hạnh (Tây Đức), Nguyễn Trọng Nghĩa (Bỉ) lần lượt lên chào mừng Đại Hội. Một ngạc nhiên cho Đại Hội là bài

thuyết trình tu học của anh Bùi Ngọc Lâm (Seattle, WA) về Ngũ Khí Triều Nguyên Tam Hué Tu Đỉnh. Đề tài gây nhiều sóng gió vì chính anh cũng thú nhận là chưa đạt được trình độ này. Người "đội bom" (danh từ của anh Lâm) đầu tiên là anh phi công Bùi Đức Long, rồi đến chị Nam Mai với những lời hết sức gay cấn để thử sự thanh tịnh của thuyết trình viên. Hội trường bắt đầu xôn xao với những ý kiến bênh (mê!) và chống (chấp!). Bài thi thanh tịnh đây rồi! Thấy Tám khen ngợi bài học đầy đủ ý nghĩa trong nguyên lý đời đạo song tu, động và tịnh, rồi tạ thủ và thưởng yêu.

Nhóm Ái Hữu Vô Minh vẫn tiếp tục chọc phá anh Lâm và giúp vui hội trường. Thấy Tám khi được yêu cầu, đã khen ba người này trở về không. Anh Bằng giải được sự nghiệp, Nam Mai con nhà giàu nay đi lưu linh không thấy tủi nhục. Các người này đã ý thức được chữ không, chính mình đã không và thấy TA LÀ CHƠN LÝ. Đi đi, đi nữa sẽ gặp nữa, sẽ ngộ nữa và KHÔNG CÒN CÁI TA ĐÂY THÌ TỰ NHIÊN CÁI THỨC SẼ TRỤ. Đối với người tu Vô Vi, có cố gắng thì chỉ hơn hay bằng người có công tu hay có chứng đắc.

Buổi chiều là phần trình bày của các hội Ái Hữu Vô Vi. Dài nhất là Pháp, nhưng thắc mắc lại là Mỹ. Ngày đầu tiên đã kết thúc trong nhẹ nhàng, bạn đạo rời hội trường để ăn cơm chiều rồi còn xem văn nghệ vào 7 giờ tối.

Phần văn nghệ buổi tối nhờ được quảng cáo nhiều, nên có nhiều bạn đạo đến xem. Mới bắt đầu hơi rời rạc, nhưng sau đó đặc sắc và bạn đạo rất thích thú.

Ngày 4/7/87: bắt đầu vẫn là phần tịnh tâm nghe băng giảng của Thầy Tám. Khi biết con đường đạo phải tách rời những tình duyên tạm bợ. Hạnh thiện giúp mở rộng tâm thức, giải thoát các sự tù đày trong cuộc sống. Tuy vậy vẫn phải đi làm việc để duy lực căn lực trần, làm phước mọi mặt để tạo áo

giáp tình thương và đạo đức cần có trên con đường trở về nguồn cội. Nên tránh việc mỗi khi có một chút trình độ lại nhảy ra làm giáo chủ, khai mở bộ đầu cho người khác, trị bệnh cho người mà không trị được bệnh của mình. Thay vào đó, hành giả Vô Vi có đại nguyện học hỏi vô cùng, phải chấp nhận mọi hoàn cảnh, đừng hơn thua mà làm tri tri, mồn niềm tin. Cũng đừng chấp Casino, phải thấy được lòng tham lam ngu muội của mình để sửa nó. Dù là vào sông bạc hay bất cứ nơi nào, hễ không niệm Phật thì trần trước xâm nhập. Cho các người độc tài, mê tin, phản trắc, nói được không làm được, về nhà sẽ có một khóa cấm khẩu để tập làm tỉnh, để thăng hoa trần tánh.

Chương trình thuyết trình về ấn chứng tu học bắt đầu với hai vị cho biết đã thông cả 7 luân xa lên trình bày. Bà Nguyễn Thị Huệ (Colorado), tiến sĩ chính trị học, cựu giáo sư trưởng Quốc Gia Hành Chánh, đã ấn tu 12 năm, hôm nay đến đây để kêu gọi hợp tác nhờ các hội đoàn trên thế giới giúp đỡ giải phóng Việt Nam, bà sẽ giúp bằng điện quang. Người thứ nhì là ông Lương Minh Đán (Houston), không phải bạn đạo Vô Vi, nhưng muốn hợp tác với Vô Vi trong việc cứu đời. Ông từng trị bệnh nhiều người ở Houston và Orange County, và được nhiều bạn đạo rất hâm mộ. Ông dùng điện trị bệnh cho bà tánh xong sẽ dạy pháp Vô Vi cho họ tu hành.

Khi được yêu cầu, thầy Tâm đã có phân minh luận cho hai vị này. Ông Đán có đại nguyện giúp đời trong lúc tu cho nên đã nhiệt tâm xử dụng thanh điện của các giới để hỗ trợ cho bệnh nhân, nhưng bệnh nhân phải có đức tin và hướng về chuyện tu học. Những người vô Vi cố gắng tu rồi đây cũng đóng góp, nhưng mà phải nhớ điểm linh quang là quan trọng. Luật Trời có, chúng ta chỉ hỗ trợ một phần nào để thấy chơn linh quyền năng của Thượng Đế mà cố

gắng tu học, sớm về nguồn cội và dẫn mọi người cùng đi với chúng ta.

Với bà Nguyễn Thị Huệ cũng vậy, ngày hôm nay đã thức tâm và thấy rằng sức mạnh của điểm linh quang là vô cùng bất diệt, cho nên muốn đem cái phần đó để cứu độ đồng bào ruột thịt trong xứ sở cũng như nhân loại đang đau khổ. Nếu chúng ta không thực hiện khi giới tình thương và đạo đức thì cuộc đại đồng thế giới không bao giờ có. Các bạn đạo Vô Vi nên hợp tác và học hỏi nơi hai vị này trong sự thành thật của chính mình, cứu độ chúng sanh để chữa lấy tâm bệnh của mình. Không bệnh một bó một, nhưng mà vì thức hòa đồng, chúng ta bắt chấp Cộng Sản/Quốc Gia, mà cho cả quả địa cầu này đang điêu linh, chúng ta làm sao cứu rồi phân linh quang đó tiên hóa. Chúng ta hành đạo chớ không giành đạo, những gì thực hành là chúng ta nghiên cứu.

Tiếp theo hai vị này có 3 bạn đạo khác lên kể các điều dụng của pháp Vô Vi: bà Lý Tăng Mộ đã chỉ pháp cho vài người và thấy họ hết bệnh như một phép lạ. Pat Mahoney, Oregon, kể "Nam Mô A Di Đà Phật" đã giúp bà sự thanh tịnh trong một hoàn cảnh rất động loạn. Bà Bùi Thị Liên (Los Angeles) kể niệm Phật và hành thiện giúp bà khỏi bệnh nan y.

Sau đó, chị Thiên Thanh (Washington DC) đã được mời lên máy vi âm để xin phép tổ chức Đại hội kỳ tới ở Washington DC. Thầy Tâm tỏ ý hoan nghênh và dành sự quyết định cho bạn đạo. Ai này đều hơn hớ. Đại hội kỳ này đã tạo ra tiền lệ, mỗi năm đều sẽ có Tết Vô Vi.

Về mặt tu học ở thiền viện, có chị Trần Thị Ngọc lên kể các oan ức mà chị gặp phải, để xin Thầy Tâm chỉ dạy. Thầy đã rơi lệ mà rầy rà các bạn tu học ở thiền viện, nơi mà Thầy đã xếp sẵn bài vở với mười điều thực hành để học nhìn nhục, nhẫn hòa thay vì tranh chấp. Không nhìn nhục thì làm sao

có bài mà học. Khi nào Thầy cho xuống núi thì hoàn cảnh nào cũng sống được, tại sao bỏ ngang ra ngoài sông bờ vó?

Buổi chiều anh Nguyễn Cao Thuấn (Montreal) lên tổ ý hội tiếc về tờ Thiên chí của anh, trở lại từng điểm và giải thích. Anh nói đã hành thiền trở lại và bị nhóm Vô Minh khai trừ (hội viên hội này chỉ niệm Phật và thả lỏng bộ đầu). Tuy nhiên anh vẫn tự thấy còn can đảm hơn hai bạn đạo khác muốn tìm hiểu mà không dám gặp thẳng Nam Mai. Câu này kéo anh Trịnh Quang Thắng (Toulouse) lên giải thích, nói là anh muốn cứu các anh trong nhóm này vì anh Thắng cảm được một luồng điện rất mạnh theo Nam Mai.

Trả lời anh Thắng, Thầy Tám nói nhờ quay roulette cho Thầy, mà Nam Mai đã khai triển được một phần việc niệm Phật. Tuy nhiên tờ Thiên Chí là lấy chữ nho để mờ con mắt người ta chớ thật ra là: tôi xin khai sự thật. Phải tìm thanh quang, không tìm nhục dục của thế xác. Đối với bạn đạo phát triển thượng trí thì chuyện này không ảnh hưởng gì được, chỉ những người chưa tu tới đâu mới thấy tức giận. Trận đồ này không phải của bên Vô Vi lắm, nhưng mà của khối Bên Kia. Vô Vi không cầm gì cả, ai muốn xin vào lật Vô Vi cũng được, Vô Vi vẫn là Vô Vi. Mấy tờ Thiên chí cũng giúp phá mê phá chấp, giải trần tâm trần tánh, chớ làm thế nào mà bồi họ người đã quân bình cho được. Kẹt trong tình dục là suốt kiếp này không giải thoát.

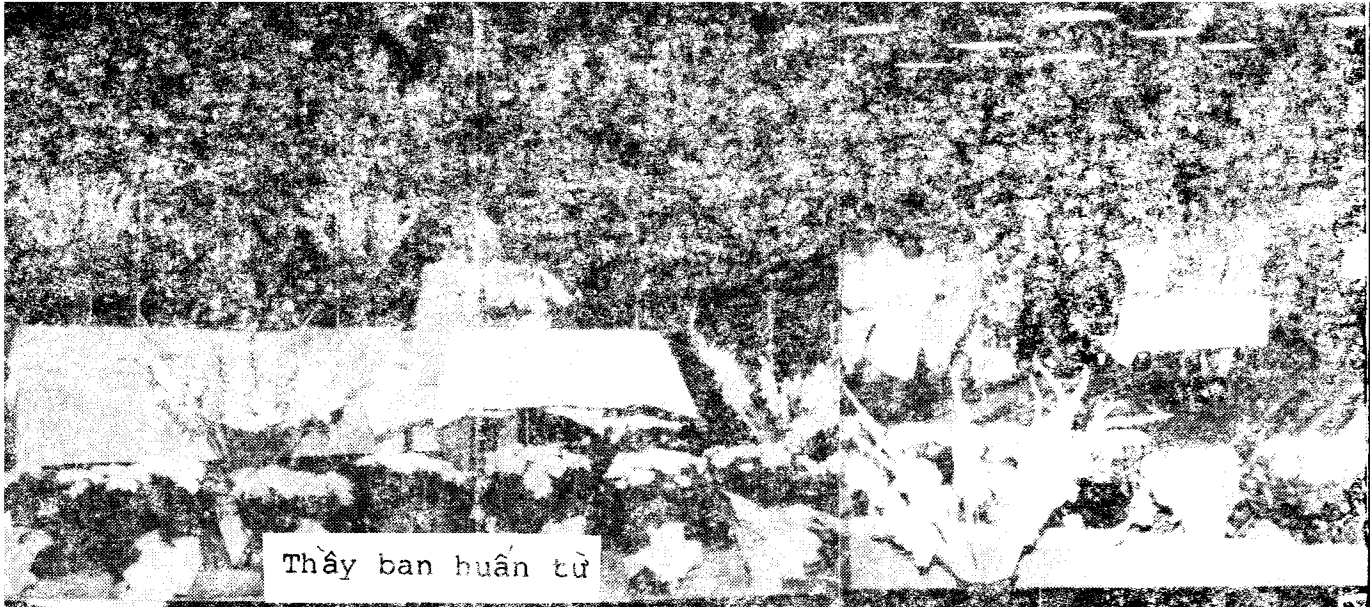
Anh Trâm (Seattle) sau đó lên đề nghị ba ứng cử viên Lạc, Hưng và Lâm cùng hợp tác làm việc vì "ba cây chụm lại nên hòn núi cao". Thầy Tám hoan hỉ ban chấp hành "tinh khí thần" này, nhưng quyết định là do bạn đạo. Sau khi Thầy Tám rời hội trường, mọi người đồng ý, anh Lâm xin nhận làm phó và anh Diễm tuyên bố anh Lạc làm chủ tịch, hai anh Hưng và Lâm đồng phó chủ tịch.

Buổi tối có thầy Tám đến xem văn nghệ, chương trình có vẻ đặc sắc hơn cả đêm trước.

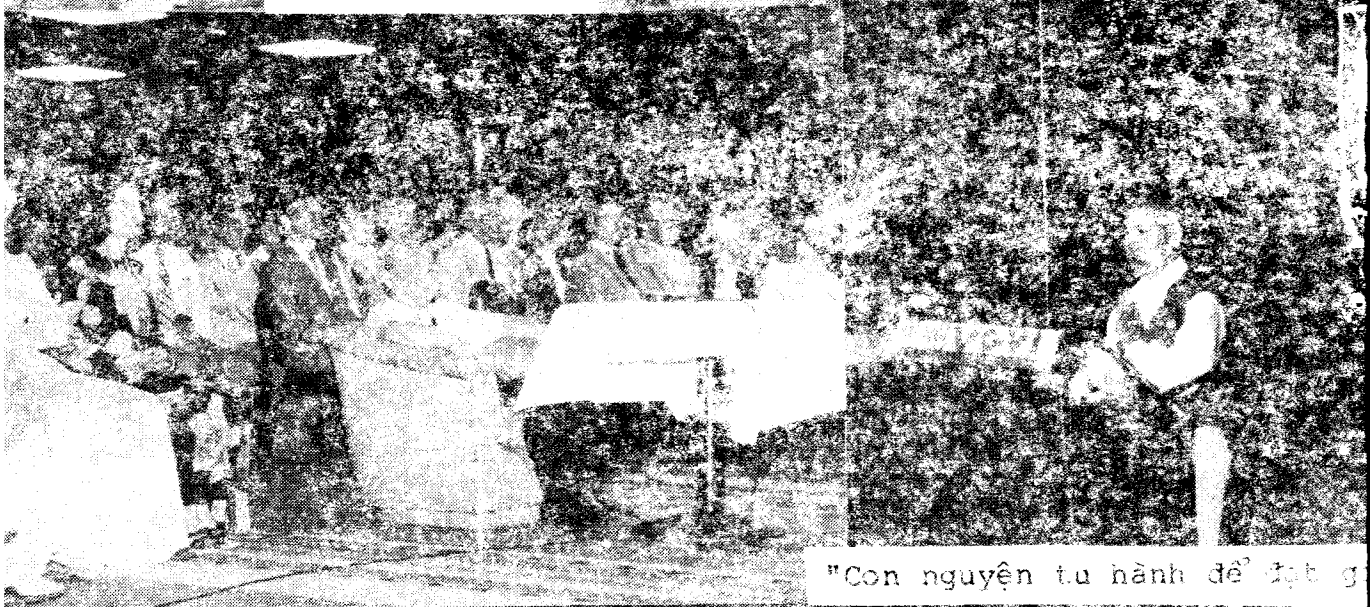
Ngày 5/7/87: trong bài giảng cho buổi tịnh tâm ngày cuối cùng, thầy Tám ôn lại các kỹ thuật hành thiền: soi hôn, pháp luân và thiền định cùng niệm Phật. Người học đạo có nhiều trình độ khác nhau, có người hiểu trong nháy mắt về nhà thâm kín thực hành, có kẻ được nhắc nhở liên tục 10 năm mà vẫn chưa hiểu vì từ con thú mới tiến sang. Mọi người tự đi, đừng cầu xin mà phải thực hành, đừng nhận điểm một cách vô minh. Hạnh giả thuộc căn lành nào sẽ trở về căn đó: Quan Âm, Quan Thánh, Phật, Tiên. Còn nếu tu Vô Vi mà quên Trời Phật, Bê Trên thì khi chết không có căn lành đến rước.

Sau khi bạn đạo an tọa, thầy Tám trả lời thắc mắc cho bạn đạo. Sau đó chị Hồ Ngọc Ánh (Houston) lên xin Thầy Tám cứu độ cho chị và gia đình vì bị khảo đảo quá mức sau khi mời Nam Mai đến nhà. Thầy Tám đã rầy chị Ánh là có pháp hành chưa bao nhiêu đã đổi pháp. Tuy nhiên đây cũng là cơ hội để học và biết thanh trước như thế nào, và coi pháp Vô Vi có giúp hồi sinh được không? Tu hành không phải dạy dục, phá hoại gia cang, vì tình dục là con đường đại tội. Những kẻ bỏ đạo hay hành không đúng thì thân thể tiêu tụy, sống trong chỗ liều mạng, sẽ khổ thêm, rồi cũng sẽ hành pháp trở lại. Nam Mai rồi cũng sẽ thức tâm. Mọi người hãy đọc Sấm Tu Hành của Đức Ông Tư (phân biệt văn Phật và võ Phật). Tu pháp này không thầy không ta, xứng danh đặc đạo sẽ bị nhồi quả.

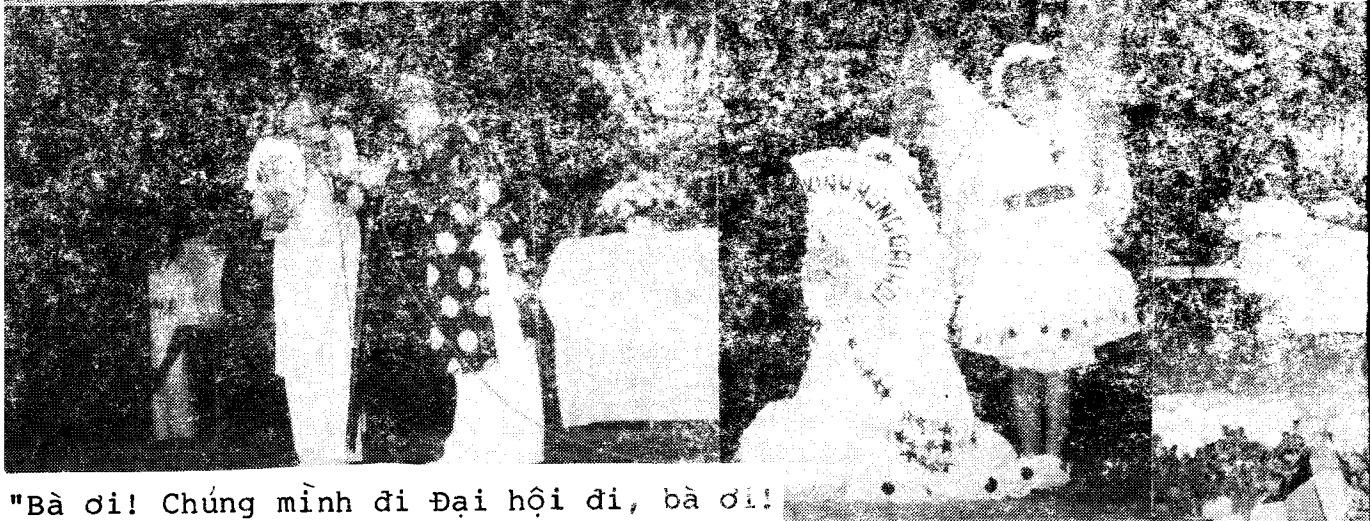
Trong huấn từ bé mạc Đại Hội, Thầy dạy dùng thanh tịnh hóa giải tà khí. Yêu đất nước phải biết yêu tiểu thiên địa, quân bình mới giúp người được. Đất nước tương lai là cho mọi giống dân chớ không phải một.. Phải biết khả năng của phần Hồn là vô cùng, cho ba cõi, phải tu mới thấy thiên

Thầy ban huấn tử

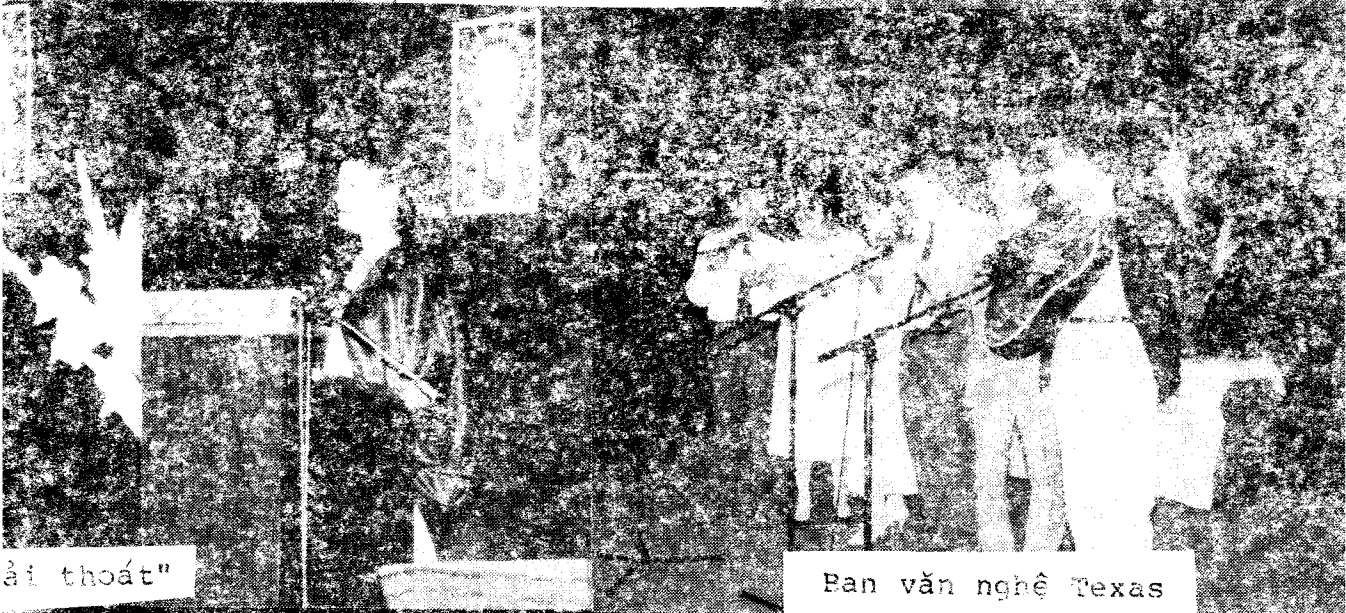

"Con nguyện tu hành để đạt g

"Bà ơi! Chúng mình đi Đại hội đi, bà ơi!"

ĐẠI HỘI LỤC TỰ KHAI MINH

cơ. Coi chừng những người giả
 thiên cơ gạt mả bỏ pháp.
 Sau huân từ kết thúc Đại Hội của
 anh Trưởng, Thầy Tám làm một mần
 phát quà cho Chủ tịch Hội Ái Hữu
 Vô Vi Hoa Kỳ mới đặc cử và các
 chủ thiên đường, trung tâm lúc 12
 giờ trưa. Mỗi thiên đường và
 trung tâm cũng được tặng một bộ
 băng cassette thâu tại Đại Hội.
 Bạn có khai minh nhờ niệm Lục Tự
 hay chưa? Nếu bạn cảm thấy kỹ này
 rớt hơi nhiều, cũng xin đừng buồn
 vì thất bại là mẹ thành công. Về
 ráng niệm Phật thêm nữa. Còn nếu
 bạn thấy đầu trong kỹ này, thanh
 điển đời đạo, thì xin chia vui
 cùng bạn. Hẹn tái ngộ vào Đại Hội
 kỹ tới.

Phóng viên
 Lá Thử Vô Vi

LỤC TỰ KHAI MINH

Tâm linh tiến hóa cuộc hành trình
 Thức giác qui nguyên rõ địa linh
 Lục tự khai minh duyên đạo tiến
 Bình tâm khổ hạnh cũng do mình

Do mình cảm thức vô minh tịnh
 Trí tuệ phân khai rõ chữ tình
 Thiên địa huy hoàng tâm tự giác
 Căn khôn vũ trụ chuyển hành trình

Hành trình vạn lý vẫn thương tình
 Tự quyết thực hành pháp chuyển khuynh
 Tân độ duyên Trời nay đạt thức
 Qui nguyên nguồn cội thức hồi sinh

Hồi sinh vĩnh cửu cũng do mình
 Tính thể ân ban giải trí linh
 Quý mến Đạo Đời giây phút tiến
 Tâm hiền quý đạo lại càng mình

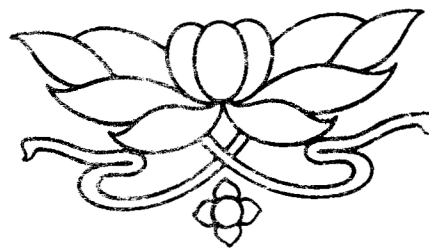
Nam mô triền tượng giải phân minh
 Khổ cảnh trần gian đã dạy mình
 Nguồn đạo muôn đời qui sống động
 Càng yêu càng thức rõ hành trình

LSH
 Las Vegas ngày 3/7/87

CHÀO MỪNG ĐẠI HỘI VÔ VI LỤC TỰ KHAI MINH

Chào người Tâm đỉnh hưởng thiên
 Mừng vui hòa cảm liên an thức tịnh
 Đại đồng chung mối quang minh
 Hội thi tế tự đủ đầy vui sao
 Vô thường chân tánh khai mầu
 Vi ti đời đạo vượt cao thương tồn
 Một đời vẫn bước biển còn
 Chín trăm mười trở thành hồn nghinh luân
 Tám thương truyền tặng chân huân
 Bảy ức niên một kiếp chuyển nhân duyên
 Lục thông khai hóa mại chuyên
 Tự hành tự đạt về miền thanh thanh
 Khai tạng siêu thức phân hành
 Minh minh liễu liễu nam mô Phật hành

Kính chúc Đại Hội
 July 30,87

ĐẠI HỘI LỤC TỰ KHAI MINH

Chào các bạn tham dự Đại Hội
 Mừng vạn linh thức tâm học hỏi
 Đại hôn vui chờ đón Tiểu hôn
 Hội Long Hoa thêm màu chói lợi
 Vô văn ánh sáng rực hào quang
 Vi diệu Phật không lường các cõi
 Kỳ cuối mặt pháp sắp tới nơi
 Sáu chữ Di Đà luôn niệm tới
 Lục căn lục trần, vĩa sẽ tu
 Tự tu tự tiến không đòi hỏi
 Khai tâm mở huệ lồng thanh tịnh
 Minh tâm kiến tánh về nguồn cội

Khoán thủ: Chào mừng ĐHVV kỳ 6
 Lục Tự Khai Minh

Thiện Đức
 Tây Đức

KINH GỎI BẠN ĐẠO NĂM CHÂU

Hồ ơi! Chuyển hóa nhiệm màu
Cha thương quán độ kết tâu về quê
Mỗi năm tái ngộ hưởng về
Ba ngày học hỏi, hồ ơi!
Ba ngày học hỏi giải mê trước trần

Hồ ơi! Đóng góp một phần
Hưởng về thanh tịnh góp phần dựng xây
Một năm chỉ có ba ngày
Vô Vi ăn Tết, hồ ơi!
Vô Vi ăn Tết đổi thay thế tình

Hồ ơi! Phát nguyện một mình
Quyết tu quyết tiến tâm linh đạt hòa
Sống trong không khí một nhà
Giải mê phá chấp, hồ ơi!
Giải mê phá chấp chan hòa tình thương

Hồ ơi! Mở trí khai đường
Gieo gương lành mạnh hồ tương đậm đà
Quý thương bạn đạo thật thà
Tự khai tội lỗi, hồ ơi!
Tự khai tội lỗi vượt qua nghiệp trần

Hồ ơi! Cảm thức nghĩa ân
Trong đời có đạo mỗi phần dựng xây
Quyết tâm tiến hóa hàng ngày
Theo Thầy học đạo, hồ ơi!
Theo Thầy học đạo cao sâu tâm người

Hồ ơi! Ướm nở nụ cười
Tham thiền nhập định người người yên vui
Thực hành tự luyện rèn trui
Qui về một mối, hồ ơi!
Qui về một mối quý yêu đạo đời

Hồ ơi! Học hỏi hợp thời
Trời ban thanh điển con thời hòa tu
Xét mình còn đại khờ ngu
Tu tâm sửa tánh, hồ ơi!
Tu tâm sửa tánh giải mù giải mê

Hồ ơi! Chơn lý chẳng chê
Trở về thanh tịnh giải mê thực hành
Hưởng về điển giới thanh thanh
Trăm hoa đua nở, hồ ơi!
Trăm hoa đua nở em anh một nhà

Hồ ơi! Cảm thức tâm hòa
Dù cho xa cách nhớ Cha hoài hoài
Nơi nao cũng có điển Ngài
An bài sắp đặt, hồ ơi
An bài sắp đặt cho hai đạo đời

Hồ ơi! Chẳng có thỉnh mời
Tự tâm thực hiện lập đời Tân Dân
Thanh thanh diệu diệu tiến lần
Quay về nguồn cội, hồ ơi!
Quay về nguồn cội nghĩa ân tràn đầy

Hồ ơi! Tan tụy đổi thay
Chia tay bạn đạo vui say mất nhìn
Lệ trào tâm nguyện làm thỉnh
Cùng chung tự hẹn, hồ ơi!
Cùng chung tự hẹn sửa mình kỳ sau

Hồ ơi! Thấm thía đổi trao
Xa Thầy xa bạn lệ trào nhớ thương
Học bài gọt rửa hồ tương
Tình thương huynh đệ, hồ ơi!
Tình thương huynh đệ nhớ thương hoài hoài

Hồ ơi! Định luật chẳng sai
Thắng thua cũng vậy cũng vay trả dần
Ra về cảm thức góp phần
Hưởng vui thắng cảnh, hồ ơi!
Hưởng vui thắng cảnh lột trần trước ô

Hồ ơi! Nguyện niệm Nam Mô
Ra về an tịnh Nam Mô liên hồi
Chẳng còn lý luận sang tôi
Bình an thượng lộ, hồ ơi!
Bình an thượng lộ tự hồi về quê.

LSH
Las Vegas, 7/5/87

MỘT NĂM DÀI

Một năm! Một năm dài
Một năm chuyển hóa bao ngày
Thương yêu tha thứ mới gần được nhau
Tình thâm tưởng niệm đổi trao
Nam Mô lục tự tiến sâu tâm người
Thức tâm ướm nở nụ cười
Người người hoan lạc người người cảm vui
Tự mình thực hiện rèn trui
Bỏ tâm động loạn hưởng mùi đạo tâm
Quý cha thương mẹ tự tâm
Con đường chơn giác siêu âm của Trời
Mỗi năm dự Tết hợp thời
Vô Vi cõi mở diu đời tiến lên
Tình thương huynh đệ chẳng quên
Bền lòng tu luyện đạo nền phổ ghi
Chung vui học hỏi dự thi
Năm nay kết thúc hẹn thi sang năm
Một năm lại có một năm dài!!!

SAHARA

Sahara là ai mà xa lạ?
Sa mạc không người hay tử lâu ma?
Gió nóng hung, cơn nắng đốt cháy da
Đêm suốt sáng những canh bãi buông thả

Sahara trần gian nhiều tưởng nhớ
Hoan lạc hằng giờ mã giác ngủ thờ ở
Rượu men cay bên canh bạc đời chờ
Nơi nào đó trầm tư trong hơi thở

Sahara năng đang mơ hay tỉnh?
Ta ngồi đây tự thức chỉ một mình
Bóng thời gian qua cửa kính lung linh
Đêm ảo ảnh đèn màu cao tột đỉnh

Sahara nơi khai minh tỉnh trí?
Hay lạc loài trong mê muội khinh khi?
Bởi đam mê nên hơi thở dậy thì
Khi tỉnh thức thời gian thành ấu trĩ

Sahara là người hay ma quái?
Là linh hồn hay thể chất quái thai?
Là xấu xa hay diêm lệ trang đài?
Là trí tuệ hay ngu đần quái ngại?

Sahara tên năng là tất cả
Trọn cuộc đời trong quyền rũ yêu ma
Đạo ở đây trong bối cảnh thật thà
Người thức tỉnh những ván bài vay trả

Sahara triền miên nhiều nghiệp quả
Thể chất này luôn tất cả luân xa
Cảnh trầm luân sinh tử cõi Ta Bà
Nơi đại hội tâm linh miên hoang dã

Sahara nằm đây chôn với giả
Hợp tan rồi dấu tích bước chân xa
Để lại đây những kỷ niệm chan hòa
Sahara đó, dường đi bao nhiêu ngã?

SAHARA... SAHARA... SAHARA...

San José, July 16, 87

Nguyễn Thái Hưng

THẬT CHƠN NHƠN QUẢ

Chung Tố nói rằng: Người đến
chỗ đất Tịnh. Người hiền nhiều,
mà hỗn tục theo dõi, hiện thân
giảng đạo qui củ tinh nghiêm:
hoặc tài lợi phân minh trước sau
như một thì có người đến tìm
người. Việc trong đó mở dạy chắc
đại công khá thành, hễ đi gặp Hải
thì ở, gặp Mã thì hưng, gặp Khưu
thì dứt. Chung Tố nói rồi quạt
một cái lên mây đi mất.
Trùng Dương quì lạy thầy, rồi trở
qua Sơn Đông. Một bữa ông đi đến
huyện Ninh Hải, tỉnh Sơn Đông,
phủ Đặng Châu ông nhớ lời Chung
Tố dặn, gặp Hải thì ở, hay là tại
đây chăng? Thôi, ở đây giả người
đi xin, như khi trước hai ông độ
minh, nay mình độ người.

HỒI THƯ TƯ

Đàm chơn không, Tôn-thị hỏi phu
chủ. Câu đại đạo, Mã Dương tâm
minh sử. Nghĩa là: Nói việc chơn
không, bà Tôn-thị khuyên chơn,
câu đại đạo, Mã Ngọc tâm minh sử.

Khi đó Trùng Dương đi đến tỉnh
Sơn Đông, huyện Ninh Hải, giả
người xin ăn, muốn tìm người tu
hạnh. Huyện Ninh Hải phía tây có
nhà họ Mã, làm chức viên ngoại,
tên là Mã Ngọc cha mẹ qua đời,
lại không anh em, cưới người vợ
họ Tôn tên là Huyền Trinh, dung
mạo đoan trang, tâm tánh thông
thái. Vì người có học thường coi
kinh sách thấu việc xưa nay,
chẳng ham theo dết vá may. Tuy là
nữ lưu mà khí chất rượng phu khó
sánh. Hễ viên ngoại có việc chi
tính chẳng đặng, hỏi bà thì rõ
thấu. Cho nên ông bà kính nhau
như thầy bạn; ngặt không con mà
coi thấy tuổi già lại có làm bài
kệ rằng:

Quang âm mau lẹ chẳng đợi chờ
Người người chính thấy việc bờ thờ

Chẳng tin soi thử trên mái tóc
Khi trước mây xanh bạc trắng dờ.

Mấy câu kệ này ý nói: Máy quang
âm lẹ như tên bắn, đưa người rất

mau già, ngày tháng thoát như thoi đưa, thúc trẻ thơ nhỏ trở nên già rất lạ. Khi đó vợ chồng Mã viên ngoại tuổi đã gần 40 mà không con. Một hôm viên ngoại nói cùng vợ rằng: Ban mình mới nhỏ mà nay gần 40 rồi, chắc là vô hậu, vạn quán gia tài này chẳng biết về tay ai? Tôn Huyền Trinh rằng:

- Xưa Tam Hoàng trị thế, sau Ngũ Đế lập công: Vua Nghiêu, Thuấn sau tiếp nối, Võ Vương mở chín sông, Thành Thang rước ông Y Doãn, vua Văn Vương thỉnh Thái Công, Ngũ Bá bày mưu chước, Thất Hùng khiến bụng lòng; Vinh, Tần tranh 6 nước, Hồn, Sở lại tranh hùng; Ngô, Ngụy giành nhà Hồn, Lưu Bi thỉnh Ngọa Long; Đông Tấn cùng Tây Tấn, sự nghiệp cũng không tông; Nam Ngụy với Bắc Ngụy, giang san cũng long đong; Đường Tống lại đến đây, bao nhiêu phú quý ông; Hỏi thử người còn mất, đều thiệt cũng tay không!! Xin coi từ xưa đến nay biết mấy muôn năm, Đế Vương, Quan, Tướng, thành bại thanh suy, biết mấy ngàn người, vì danh lợi mà bỏ mình, việc đến đâu cũng tay không, nhảy mất đều tan hết. Nay ban mình đem việc trước sau phú cho nơi không, như trong thiên hạ không gia sản này, cũng như cha mẹ chưa sanh bạn ta, thì có chi là vinh diệu.

Viên ngoại nghe nói cười rằng: Người ta tuy không còn có nhánh nhóc; ban mình cái không này, gốc rễ cũng dứt tuyệt. Tôn Huyền Trinh nghe rồi nói rằng: Không nhánh không cần thiệt đại không. Có bài kệ rằng:

Không đến tốt rồi thiệt đại không
Không kim không cố tợ hồng mong
Bằng người biết đặng hư không lý
Thẳng đến Linh Sơn thấy Đại Hùng
Tôn Huyền Trinh nói; Xét có con cũng như không con găm lại có con cũng không, mà không con cũng không. Như ông Văn Vương có một trăm người con, đến nay coi lại có mấy người? Họ Cơ con cháu muôn đời của ông, có người nào cúng tế mộ phần ông bao giờ? Còn ông

Trưởng Công Nghệ sanh 9 trai 2 gái, Quách Tử Nghi 7 trai 8 rể, Đậu Yên Sơn 5 trai đều đặng khoa, Lưu Nguyên Phổ sanh 2 người con đều đậu cử nhơn. Mấy người có nhiều điều sang trọng, con cháu hiển vinh, mà nay có thấy ai con cháu nào đâu? Coi lại cũng mưa lạnh gió sâu, nhà hoang mồ lổ, cỏ mọc đầy đây. Há chẳng phải có không rồi cũng qui về nơi không chẳng? Có phòng lạnh lẽo nào phải những người không con? Còn ruộng nhà đồ sộ thì người có con mới đặng, người không con không đặng hay sao? Tôi tưởng người sanh ở đời trong mấy mươi năm mau như nhảy mất dường như đá lửa chớp nháng, thấy đó rồi mất đó, tợ chiêm bao bọt nước, nào thiệt nào chơn, nhà lớn ngàn căn, chẳng qua đêm nằm tám thước, ruộng nhiều muôn sớ cũng ngày ăn ba bữa mà thôi. Bao nhiêu mùi ngon vật báu, uông cho, cuộc giàu sang như nhảy mất, quý vô thường theo đến thì muôn việc đều không. Dầu bạc vãng đây ruộng cũng khó chuộc đường sống thác. Hỡi ôi! Thiệt lắm người ở đời mà chẳng tỉnh, thì cũng như một giấc chiêm bao.

Rồi bà lâm kệ rằng:

Kinh dinh thưở mây uông mang mang
Lâm nhân đường mê gọi xóm làng
Nay lại xưa qua nào có ở
Dường như mượn chỗ tợ rồi tan.

Tôn Huyền Trinh nói cùng Viên ngoại rằng: Ban ta ở chỗ không, tâm cái Thiệt mà chắc Thiệt, đặng luyện chỗ bất sanh bất diệt, học phép trường sanh chẳng chết rất hay vậy. Mã viên ngoại nói: Bà nói vọng rồi. Từ xưa đến nay, hễ có sống thì có thác, lẽ nào đặng trường sanh hoài? Việc làm có trước thì có sau, nào có việc hoài chẳng dứt. Huyền Trinh nói: Tôi thấy sách đạo thơ nói: Luyện tinh hóa khí, luyện khí hóa thần, luyện thần huồn hư, khiến cái chơn tánh còn hoài, linh quang chẳng dứt; gọi là đạo trường sanh chẳng chết. Bằng như mình học đặng đạo ấy thì mạnh hơn người có con trăm phần. Mã viên ngoại nói:

Nói vậy chớ có lẽ nào tinh mà luyện đặng hóa khí, khí hóa đặng thân, còn thân hóa đặng hườn hư mà chơn tánh còn hoài, linh quang chẳng dứt?

Huyền Trinh nói: Ông muốn biết phải câu minh sư mới học đặng điều pháp. Viên ngoại nói: Thôi tôi câu bà làm thầy truyền cái công phu cho tôi học. Huyền Trinh nói: Tôi là nữ lưu, chẳng qua biết ít chữ, coi thấy đạo thơ đời câu nào giải thấu chỗ diệu lý. Nếu ông có lòng chơn tâm học đạo, phải câu tầm người cao hiện chắc thấu đặng. Viên ngoại rằng: Việc tầm thầy kiếm bạn, thật bình sanh chỉ tôi ham lắm, hễ người tu hành học phải có căn cơ, như không có căn thành Tiên chẳng đặng, làm Phật chẳng dễ. Nên tôi nghĩ phận căn cơ siêng bạc, chẳng nói đến việc tu hành. Huyền Trinh nói: Nói như ông thì sai rồi, hễ sanh đặng làm người đều có căn cơ phước đức sẵn trước, như nói không có căn sao đặng làm người. Có câu: Có nào không gốc, người nào không phước? Chẳng qua là sâu cạn không đồng. Như người căn cạn là sáu căn chẳng trọn: hoặc mắt không sáng, hoặc tai không nghe, hoặc tay gãy chơn cùi, điếc ngậy mờ tối, góa bụa không con, nghèo thấp hèn. Đó là người cái căn siêng cạn. Còn người căn sâu: Sạng như người Thiên tử giàu có bốn biển; hoặc làm quan cai quản muôn dân, có quyền danh tiếng vui hưởng ruộng vườn sáu căn đều đủ, tai mắt thông minh, tánh tâm từ thiện, ý khí bình hòa toàn thân đủ trọn. Đó là người căn sâu phước lớn. Trong đời trọng việc giàu sang: người giàu sang thì căn sâu hơn người thường. Như mà biết ẩn ở hiền lành, thêm việc giúp người lợi vật: đem cái căn dùng bồi thêm, trưởng trai giới sát tìm phép vô hình thì sau đặng thành Phật thành Tiên, chúng đặng Thánh Hiền đều do nơi đó. Nên nói việc căn phận tại mình, thường ngày bồi bổ, đừng nói kiếp sau mang theo, hiện tại kiếp này cũng

hưởng đặng. Như muốn hưởng bền, thường cần bồi bổ, đừng từ lời nói, tập từ đức hạnh, lo làm phước thiện thì lo chi kiếp sau không nhớ. Tỷ như cái núi, lâu ngày càng cao lớn lên thêm. Đừng nói bạn mình không căn mà thôi chi. Như nói không căn thì làm sao hưởng gia nghiệp này? Lại đặng sai to khiến bạn, nhưt hộ bá ứng? Thiệt không dám khoe mình, chớ xét ra cũng là người có căn lớn.

(còn tiếp)

ƯỚC NGUYỄN

Nguyện sao trả nợ Càn Khôn
Lãng lãng thanh nhẹ xuất hồn thăng hoa
Đêm đêm về với Cha già
Ban phân điển qui' chan hòa nơi nơi
Dầu cho vật đổi sao rời
Tâm ta vẫn vững sáng ngời như trăng
Đêm qua nguyện với chị Hằng
Cùng nhau hòa một ánh trăng soi cùng
Hang sâu ngõ hẻm ngàn trùng
Quyết đem ánh sáng rọi cùng khắp nơi
Thừa hành sứ mạng của Trời
Ban vui cứu khổ muôn đời chẳng quên

Liên Hoa Ngộ

Vui mừng tạm biệt buổi chia tay
Tái ngộ rồi đây sẽ có ngày
Dưới ánh Từ Bi Thầy chiếu độ
Đạo vàng như tỏa khói nhang bay

Liên Hoa Ngộ
Oroville, ngày 6/6/86

Theo lời nhắc nhở của Thầy, LTVV xin đăng lại tập thơ dưới đây để làm tài liệu tu học

S Ầ M T U H Ầ N H

(Của cụ Đổ Thuần Hậu lúc 80 tuổi)

Tám mươi Hậu đã sấm ra
Thích Ca truyền pháp Di Đà truyền khoa
Từ đây giác ngộ phân qua
Các bạn phải nhớ khoa này Vô Vi
Từ đây Pháp Lý gắng ghi
Pháp môn rành rẽ Di Đà truyền khoa
Môn nào môn nấy có khoa
Bạn đừng làm tưởng chung khoa lạc đường
Khoa Học Huyền Bí chủ trương
Học thời ấn chứng mới tưởng giả chơn
Luyện đạo suy xét thiệt hơn
Chí tâm tu luyện như đờn lên dây
Học đạo đừng thói tà tây
Nghe đâu đi đó không thầy không ta
Rồi đây xác thác ra ma
Chuyên môn thi nói bỏ qua đạo màu
Đạo nào môn nấy cơ cầu
Học thời ráng giữ chớ sâu chớ lo
Phật đâu mà có hộ phò
Bạn đừng nghĩ quấy cu cõ sao nên
Tu hành gắng chí cho bền
Nền đạo vững chắc mới nên đạo lành
Thấy cá tưởng cá là canh
Chánh tâm cố ý tu hành mới nên
Di Đà thọ ký ghi tên
Trên đầu lũng khuyết Phật cho tam liêu
Luyện đạo cho kỹ đừng kiêu
Anh em bầu bạn phải chịu phải lo
Trăm người ngàn tánh so đo
Kẻ hiền người nóng dạy cho nên hiền
Bạn thì dạy bạn mới thiêng
Thích Ca dạy bảo chiếu liền bên con
Lời nói như nét văng son
Con nên ghi gắng cho tròn công phu

Trong đạo kẻ sáng người ngu
Tiền căn nhân quả gắng tu xóa liền
Thích Ca bí yếu huyền thiêng
Hế tu là được phước duyên cho liền
Siêng năng cần mẫn ban liền
Thích Ca hoẵng hóa tuyên truyền con ơi
Lời đây dạy bảo đã rồi
Di Đà thọ ký khoa này công phu
Học thời để ý đừng ngu
Dạy đâu nhớ đó công phu cho bền
Sáu chữ huyền bí thông lên
Tâm đường nhận bủa mới nên đạo màu
Ngươi đạo chỉ rõ cao sâu
Thâu được huyền bí Mậu Ni phát liền
Di Đà là phép huyền thiêng
Công phu luyện đạo bệnh hung hóa hiền
Di Đà sáu chữ Thầy truyền
Công phu rành rẽ bệnh liền hết ngay
Bệnh trong cho đến bệnh ngoài
Diễn quang Thầy trị có tài noi theo
Con tu đừng sợ chữ nghèo
Tâm lòng sáng suốt khéo khôn mới tài
Việc làm khôn khéo là may
Tiền bạc phát triển do ngay ý mình
Đừng làm hành khát đi xin
Không tham, không muốn, không xin mới màu
Thầy đây ghét kẻ cơ cầu
Ganh đua xúi dục chẳng ban phép màu
Ngày đêm Thầy ở trên đầu
Phép màu Thầy dạy cơ cầu lắm con
Năm Mô phải giữ cho tròn
Diễn lãnh phát triển cho con tia văng
Tia văng chiếu điện hào quang
Công phu cố gắng bảo toàn thân con

Luyện đạo phải giữ cho tròn
 Chịu khó chịu nhọc thân con chẳng gầy
 Khỏe khoản mập mạp thuở này
 Thầy thương Thầy dạy khỏi gầy khỏi lo
 Soi hồn có bạn chỉ cho
 Công phu ráng học Thầy cho bằng vãng
 Di Đà thọ ký rõ ràng
 Trên đầu lủng lỗ thế gì con than
 Đừng làm giả dối mơ màng
 Công phu luyện đạo rõ ràng hối con
 Không dui không đốt cũng tròn
 Phép Phật thân bí không mòn không phai
 Thầy thương Thầy mới chỉ ngay
 Phép Phật nhờ điển mới tài đó con
 Soi hồn phép Phật ở con
 Công phu luyện đạo đừng làm đừng sai
 Mười hai giờ Tý thông khai
 Xếp bằng ngồi lại chấp tay định thần
 An trí, an tánh, an thân
 Chẳng lo, chẳng nghĩ, chẳng cần việc chi
 Trí ý an tịnh vô tri
 Xả tay để xuống bế mi mới màu
 Thế gian mê tín cơ cầu
 Nhắm mắt tư tưởng ý hầu Phật Tiên
 Giơ tay cùi chỏ ngang vai
 Ngón cái chặn bít lỗ tai mới màu
 Lầm cho tinh điển đầu đầu
 Thông cảm bộ đầu mới rõ thông tri
 Điển chạy bát chánh nhớ ghi
 Soi cả các nẻo thông ngay xoay đầu
 Tay trở chặn huyết bộ đầu
 Chặn ngay mí tóc điển liền tập trung
 Lữ hương là mạch điển chung
 Trí ý phát triển tiếp cũng thiên không
 Nhức đầu cũng hết cũng thông
 Khí trời vận tiếp thiên công mới màu

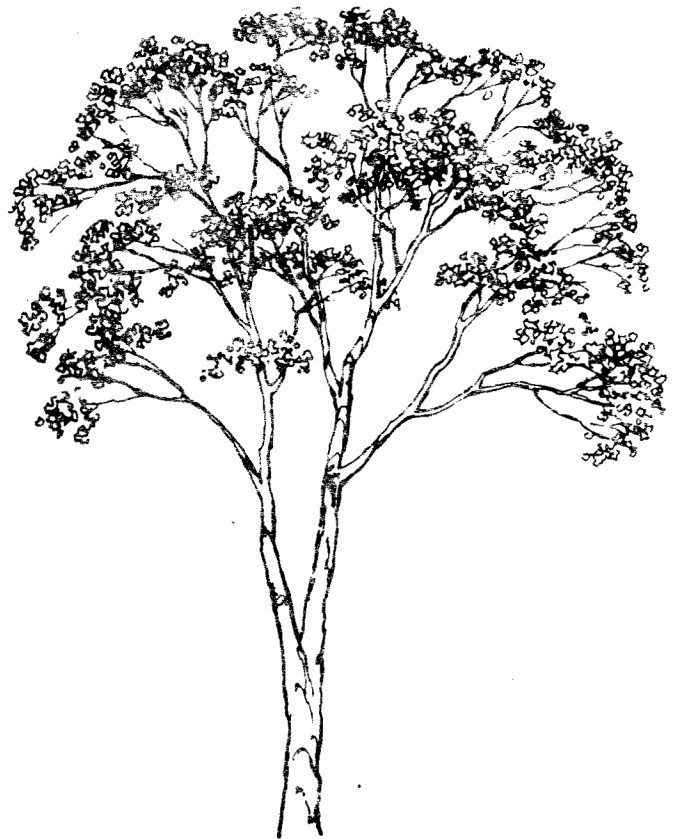
Huyết này thông cảm đầu đầu
 Báo tin chư Phật cơ cầu đó con
 Điển lãnh xuất hiện vãng son
 Hồn vía mới rõ cứu tinh mới tròn
 Trái tim hé hở cho con
 Hồn vía mới biết chẳng còn bị giam
 Khớp xương mí mắt hình tròn
 Ngón giữa ta chặn chẳng còn hồ nghi
 Kéo chặn nhẹ nhẹ một khi
 Tim này tiếp điển chạy mi chơn mây
 Điển này chớp nháng hoài hoài
 Không mắt mà thấy mới tài đó con
 Lỗ ghèn thông cảm chẳng con
 Mắt lơ trở sáng chẳng mòn con người
 Từ ấy tia sáng bằng mười
 Mặt mày tươi sáng con người vui tươi
 Ngậm miệng cuốn lưỡi khác người
 Nướu răng kề cận chớ lưỡi găng ghi
 Từ đây an tĩnh nhu mì
 Môn đệ của Phật tu mi mới màu
 Phép Phật biến hóa cơ cầu
 Già thì biến trẻ chẳng sâu đó con
 Miệng cười duyên dáng môi son
 Công phu cố gắng sống lâu hơn người
 Bạc chín khó đổi vãng mười
 Trường sanh trở lại con người thăm tươi
 Luyện đạo công phu chớ lưỡi
 Lầm cho sức khỏe con người an khương
 Điển quang soi thấu khớp xương
 Trí tuệ khai ấn thông đường thiên cơ
 Luyện đạo an tịnh đừng mơ
 Mắt mờ trở sáng thiên cơ mới màu
 Trí ý gom tại bộ đầu
 Tánh tâm đều biết cao sâu tâm người
 Đầu cho già trẻ mấy mươi
 Trí đạo hiểu biết bằng mười thế gian

Gánh vàng đem đổi chẳng màng
Phép Phật thâu đặng hơn vãng thế gian
Soi hôn đã hết lại sang
Pháp Luân Thường Chuyển mở màn cho con
Di Đà khuyên nhắc các con
Cha Mẹ giao cầu sanh con thuở đầu
Hình dáng trên cầu cơ cầu
Năm tạng ngũ iả ăn sâu cuộc trần
Nuôi thân khôn lớn cõi trần
Làm việc nô lệ bao lần đó con
Thầy nói ghi tạc vàng son
Ngũ tạng cõi mở chẳng còn như xưa
Chẳng tham chẳng luyến thừa ư
Ngũ tạng phân tách nào lửa thế gian
Từ đây tánh ý mở màng
Điểm quang ngũ tạng chạy sang bộ đầu
Mắt thì ngũ uẩn cơ cầu
Điểm lành đến đó để hầu việc nay
Bắt đầu theo Phật hằng ngày
Ngũ uẩn làm chủ dẫn ngay Thiên Đàng
Điểm quang tập hợp mở màn
Cửu khiếu hợp nhứt tia vãng phát ra
Bắt ấn tam muội cã sa
Quan Âm Bồ Tát cho ta phép màu
Ngồi ngay xương sống thẳng đầu
Cánh tay khép lại khít sườn đó con
Xương sống vũ trụ ngay bon
Cấn răng co lưới chẳng còn lo chi
Hít hơi đầy bụng một khi
Nghẹt hơi lại thở việc chi chớ sờn
Luyện đạo cố gắng thì hơn
Chết sống chớ sợ đâu sờn trí ta
Theo Phật nào phải theo ma
Con làm như vậy thì tà phải dang
Từ đây đi thẳng một đường
Phật là căn bản rõ ràng đó con

Hôn vĩa phải giữ cho tròn
Vốn Không căn bản nào môn nào sai
Phật với con cũng một loài
Dương thế cố tam tử đầy đó con
Làm sao cội phúc chớ môn
Con về chốn cũ cho tròn nghĩa nhơn
Vốn Không là sợi dây đờn
Đà ngay nào dạy đâu sờn đâu sai
Tu thời chẳng sợ một ai
Tà mà quỉ quái chạy ngay không còn
Bệnh trần con luyện đó con
Phiền não sai quấy là còn tham sân
Sao sao con biết đạo bàn
Đủ ăn nuôi sống ân cần đó con
Bệnh trần tai hại tiêu môn
Tà ma khuấy rối bệnh thời hết ngay
Nhức mình biếng nhác phờ bày
Công phu luyện đạo chẳng còn mê say
Dương trần chẳng khởi một ai
Phiền não xá quấy hoài hoài đó con
Tu thì hết bệnh vương tròn
Sống thì lên phẩm chẳng còn u mê
Nam thì hết bệnh đa thê
Nữ thì hết bệnh sa mê cõi trần
Ngày đêm con phải ân cần
Khỏi lo phiền não là phần vui tươi
Phật đây vừa nói vừa cười
Uống liều dương thế bằng mười thuốc thang
Dắt con khỏi chốn dương gian
Minh triết Thiên Đàng gọi lại đó con
Điều Trị Kim Mẫu lông son
Hàng ngày cứu vớt lòng con thêm bàn
Phật nay mới bảo lối trần
Căn khôn định đoạt mở màn đó con
Đà Phật định phần vãng son
Hôn về xứ Phật chẳng còn si mê

Sao sao cũng giữ một bề
 Pháp Lý thâm dặng dựa kê Phật Tiên
 Định thân thẳng rắng tịnh yên
 Gọi là Thiên Định phép Tiên gọi truyền
 Văn Phật phổ hóa chơn Tiên
 Tu thời nẻo chánh khỏi phiền đó con
 Cuốn lưỡi ngậm miệng cho tròn
 Cẩn rắng nhắm mắt nào còn si mê
 Gọi con cố gắng trở về
 Cảnh Tiên nhà Phật dựa kê Bồ Đề
 Hào quang chớp nháng hoải hoải
 Gắng công luyện đạo đi ngay Thiên Đàng
 Từ đây trực chỉ một đàng
 Dắt về xứ Phật hơn vàng cho con
 Nghĩa nhơn phải giữ cho tròn
 Phật Tiên Thân Thánh nào còn chấp nê
 Con mau sắp trở lộn về
 Trung Thiên thấy Phật dựa kê bên con
 Đánh lễ Phật lạy cho tròn
 Qui y theo Phật đâu còn làm ma
 Từ đây con được ta bà
 Thiên cung dạo khắp giang hà con qua
 Bỉ ngạn tại đây con ã
 Hà sa ban bố thật là Pháp Luân
 Từ đây thiên biến vạn trình
 Ngày đêm đánh lễ phát minh trí lãnh
 Văn Phật là gọi dân anh
 Võ Phật phụ thuộc đấu tranh làm gì
 Tiên Tiên Phật Phật nhiều kỳ
 Hai phái văn võ con thì biết chưa
 Luyện đạo con tỉnh hơn xưa
 Ai xúi điều quấy con chữa đó con
 Lời Phật như nét vàng son
 Pháp Lý cứu bệnh chẳng còn như xưa
 Pháp Lý dạy kỹ chớ ngừa
 Dạy con theo kịp mới vừa văn minh

Nhơn đạo là phép trá hình
 Vật chất còn vậy tánh tình phải minh
 Từ đây con khỏi lộ trình
 Pháp Lý đạo Phật của mình đó con
 Tu thì linh nghiệm vàng son
 Làm đâu biết đó chẳng còn hồ nghi
 Diệu huyền ban xuống dương thì
 Minh triết tại xoáy dương thì phát minh
 Khai môn mới mở pháp đình
 Thượng Đế Bồ Tát con minh mới màu
 Huyền thiêng Thượng Đế cơ cầu
 Thượng nguồn mới mở bắt đầu đó con.

TO:

PRINTED MATERIAL

VO VI FRIENDSHIP ASSOCIATION
P.O. BOX 2522
GARDEN GROVE, CA 92642

Bulk Rate
U.S. Postage
PAID
Permit No. 10076
Westminster, CA